

Povedz mi mama

Povedz, že mama o mne čosi!
Ale nie to že bocian deti nosí,
lež ako som bol maličký
a spievala si mi pesničky
nad mojou bielou perinkou.
Si mojou nežnou maminkou
a ja sa k tebe túlim stále
a vždy som tvoje dieťa malé.
Povedz že mama o mne niečo,
veď poznáš moje večné prečo,
i všetky ďalšie otázky.
Máš v srdci moje obrázky,
čo nakreslil som nešikovne.
Vravíš mi ty si celý po mne,
synček môj, moja dušička.
Povedz mi mama do uška,
zmestil som sa ti do bruška?
Plakal som veľa a či málo,
čo všetko sa potom stalo?
To vieš iba ty mamička,
si moja jasná hviezdička.

Mama varí obed

Mama varí obed, bude hostina.
Pozerám sa aký dym ide z komína.
Keď je to dym zelený, tvár mám usmiatu
budeme mať na obed misu špenátu.
Mama varí obed, bude hostina,
pozerám sa aký dym ide z komína.
Keď je ako páperie z bielej podušky,
budeme mať na obed bryndzové halušky.
Mama varí obed, bude hostina,
pozerám sa aký dym ide z komína.
Keď sa z neho vlnia modré chumáče,
naša mama pečie makové koláče.

Mama

Je milá a nežná ako jarný kvet,
čo snežienkou ho voláme.
Je dobrá a krásna ako rozprávka,
čo osvieži nás po ráne.
Kto je to?
Je to naša mama! Ona len nám žije!
Dobre nám je, dobre, kým jej srdce bije.
Je nám ako rosa, čo oživí kvet.
Bez mamy je pustý, prázdny celý svet.
Mama, drahá mama, my ťa rady máme.
Za lásku ti srdce plné lásky dáme.
Uhádli ste, mama je to - to slovo krásne,
až pri tom slove človek žasne,
Vyslovujem ho každý deň
a pri tom sa usmejem.

Moja drahá mamička

Moja zlatá mamina, mamka láskavá.
Každý večer piesňou ma do sna uspáva.
Skôr než zaspím pobozká ma na líčka,
Moja zlatá mamka, mamka, mamička.
Postieľka je pred spaním, pekne ustlaná.
Budem v nej po rozprávke snívať do rána.
Na bielučkom vankúši i v mäkkej perine,
o tej mojej láskavej, zlatej mamine.

Mamine ruky

A viete prečo sa chveje osika?
Lebo sa jej vetrík dotýka.
A ktože je, kto je na vine,
že sa chvejú ruky mamine.
To sú ale smiešne otázky.
Tie ruky sa chvejú od lásky.
Veď každá dobrá matka,
v žiali svoje dieťa hladká.

Ruže pre mamičku

Nesiem ti ruže, mamička moja,
lebo dnes veľký sviatok máš.
Keď sa nám oči potichu spoja,
želanie bez slov rozpoznáš.
Tá jedna ruža bude ťa hladkať,
keď budeš moje šaty prať
a bude šepkať mamička moja,
vždy si ťa budem milovať.
Keď budeš krájať okružtek chleba,
druhá ruža sa usmeje,
že v očiach skrývaš po kúsku neba,
že s tebou, mamka, dobre je.
Tá tretia zas večerom riekne,
keď ja už budem sníček sniť,
ďakujem mama, ďakujem pekne,
chcem ti dobrou dcérou byť.

Ako som prišiel na svet

Keď bol ocko s mamkou mladý,
tak sa mali veľmi radi.
Rozhodli sa zakrátko,
že budú mať dieťaťko.
A jedného dňa, mali zrazu mňa!
Nenarodil som sa hneď,
prečo? Dám vám odpoveď,
Poviem vám to ale tíško,
mojím domom bolo bruško.
Bruško mojej mamičky,
stvorené len na sničky.
Tam som stále spal a spal,
veľa sily naberal.
Bol som taký veľmi malý,
žeby ste sa čudovali.
Keď som mal už veľa síl,
do bruška sa nezmestil,
bez zbytočných slov a viet,
prišiel som na tento svet.

Viete čo som prvé zočil?

Mamičkine šťastné oči.
A tak bežal, plynul čas,
až som začal pekne rásť.
Bolo zo mňa zakrátko,
pekné veľké dieťaťko.
Práce bolo so mnou dosť,
no rástol som pre radosť,
mojej mamke, ockovi,
babičke aj dedkovi!

Darček pre mamičku

Rozmýšľal som celý deň,
čo ti mamka darujem.
Otvoril som pokladničku,
chytil som sa za hlavičku,
Peniažky som všetky minul,
na sladkosti na zmrzlinu.
Vtom ručičky moje vravia,
že ti pekný darček spravia.
Šikovné sú, veď to vieš,
dnes si darček pozrieť smieš.
Spravil som ho z lásky, mama,
veď to dobre vieš aj sama.

Darček

Ivan spravil mame k sviatku
dve figúrky maličké.
A ja čo dám na pamiatku,
mojej drahej mamičke?
Dať jej ruže? Kvety zvädnú..
Brošňu? Tú si neželá..
Knihu? Málo jej dať jednu
a dve hádam priveľa.
Nuž čo, kúpim čokoládu,
hocikam ju možno skryť,
veľa nestojí a hlavne,
dá sa ľahko roz-de-liť!

Vitajte mamičky

Vitajte nám, vitajte nám
mamy, mamky, mamičky.

Zasmejte sa, pozdvihnite
starostlivé hlavičky.

Dnes je veľký sviatok,
mala by tu hudba hrať.

Snežienky a konvalinky,
mali by tu rozváňať.

Vy však naše milé mamy
málo k šťastiu žiadate,
stačí vám, keď veľkú lásku
vašich detí poznáte.

Ďakujeme

Ďakujeme milé mamy,
že ste tu dnes boli s nami.
My za lásku každej mame,
malý darček odovzdáme.

Čo ti dám

Nechodím do práce ešte,
zamestnať ma nikto nechce.

Vraj som malé dieťa iba,
vzdelanie mi zatiaľ chýba.

Peňaženku prázdnu mám,
pár centíkov schovávam.

No a za tie, čo už s tým,
v obchode nič nekúpim.

Ach, už to mám, už to viem,
čo ti mamka darujem.

Budem dobrý, chcem ti sľúbiť,
iba teba budem ľúbiť.

Pošepkám ti nežné slová,
budem vraviť zas a znova.

Moja mamka, mám ťa rád,
ďakujem ti nastokrát.

Modré z neba

Dnes ti želám veľa šťastia,
usmievaj sa celý deň,
povedz ak chceš modré z neba,
zabehnem ti rýchlo preň.

Ja viem, ty ho nebudeš chcieť,
nemáš času hrať sa s ním,
tak ti mamka dneska aspoň
topánočky vyčistím.

Ktože..

Ktože mi prštek boľavý pofúka?
Ktože ma posmelí, keď zbadám pavúka?
Ktože mi do vlásokov mašličku uviaže?
Ktože mi na chlebík masielko namaže?
Ktože mi vysuší slzičku na líčku?
Ktože by? Ktože by? Zavolám mamičku.

Ťažká úloha

Ja som chlapček ešte malý,
úlohu mi ťažkú dali.
Mamičke mám darček dať,
z láskou jej ho odovzdať.
Bezradne tu stojím sám,
čo ti, mamka, k sviatku dám ?
Do uška ti šepnem, mama,
nezostaneš nikdy sama.
Budem s tebou každý deň,
si najlepšia, dobre viem.

Všetkým ženám

Starká, mamka, babka, teta,
nech vám šťastím oči svietia.
Nech vám láska prší z neba,
bozky detí, úcta, neha
nech sprevádza vaše kroky
ešte dlhé, dlhé roky.

Keby som bol..

Keby som bol malé vtáča,
čo si v rose nôžky máča,
zniesol by som, ak to treba,
tebe, mamka, modré z neba.
Zobkal by som ti len z dlane,
spieval piesne nevidané.
Keby som bol hviezdička,
svietil by som z nebička.
Žmurkol by som na mamku,
dal by som jej hádanku.
Keby večer vyšla z dverí,
ja hop ku nej do zástery.

Najdrahšia mamička

Postavím sa na stoličku,
milo pozriem na mamičku,
pobozkám si ju na líčka,
tíško poviem: ty, mamička.
Zo všetkých si najkrajšia,
môjmu srdcu najdrahšia.
Za tvoj pohľad, za úsmev,
večer šťastný ja usnem.
Nech ti vonná fialôčka,
po celý deň zjasní očká,
stále, stále pripomína
veľkú lásku tvojho syna.

Vzácný deň

Ešte mám len štyri rôčky,
robím iba malé krôčky,
ale to už dobre viem
aký je dnes vzácný deň.
Táto malá kytička,
je pre teba, mamička.
Keď si ľahnem do postieľky,
dám ti ešte božtek veľký.

Pýtajú sa kvety

Pýta sa kvet bahniatok:
Čože je to za sviatok ?
Ľudia bzučia ako včely,
najradšej by lietať chceli,
nepočuť nič inšie,
len srdečné vinše.
Pýtajú sa tulipány:
Ktože je tá dobrá pani?
Kto je to tá dobrá žena,
čo je dnes tak rozžiarená
ako letná hviezdička?
To je moja mamička.
Pýtajú sa klinčeky:
Ktože to má hlas mäkký?
Teplú dlaň a zlaté srdce,
úsmev krajší ako slnce?
Odpoviem im hneď a sama,
to je predsa moja mama!

Mamin hlas

Sviatok má dnes moja mama
malý darček len jej dám,
zaspievam jej pieseň krátku,
mama moja, rád ťa mám.
Rád ťa mám a ešte radšej,
vždy večer keď zaspávam,
tvoj hlas mama prenesie ma
k tým najkrajším rozprávkam.

Vonné kvety

Čože ti dať na pamiatku,
mamka moja k tvojmu sviatku ?
Nazbieral som vonné kvety,
vymyslel som pekné vety.
To čo vety nepovedia,
vonné kvety dopovedia.

Kávička

Ja mám mamu, mamičku,
ráno varí kávičku.
I ja som raz, hoc som malá,
tú kávičku ochutnala.
Nechutila mi tá káva,
bola horká, asi stará.
Vždy ľutujem mamičku,
že musí piť kávičku.
Aby som ju potešila,
podložku som vyrobila.
Pod kávičku si ju dáva,
hneď je lepšia tá jej káva!

Naše slniečko

Mamulienka mamička, radi máme teba,
ty si naše slniečko, čo nám svieti z neba.
Ty si naše slniečko, čo sa stále smeje
a teplými lúčikmi srdiečka nám hreje.

Mama je slnko

Mama je slnko so zlatým vlasom,
malé slniečko to zasa ja som.
Preto sa na svete dobre máme,
mne svieti mama a ja mame.

Kytice prianí

Kytice prianí prinášame
ku sviatku našej dobrej mame.
Mama je srdce, ktoré chráni
naš nesmelý krok na svitaní.
Mama sú stále mäkké dlane
a istota z nich krehká vanie.
Mama je stále jasné čelo,
aby nás všetko prebolelo.
Voňavá svieža kvetina,
mama je jedna, jediná.

Veršiky pre mamičku

Poviem ti veršík, mamička milá,
čo som sa dávno naučila.
Ľúbim ťa ako cukrík sladký,
my najlepšie sme kamarátky.
Moja mama usmieva sa,
hoc má život rušný,
iba vtedy zamračí sa,
keď som neposlušný.
Sporím si peniažky, už ich mám päť,
kúpim Ti mamička veľký kvet.
Taký kvet červený ako lienka,
ľúbim ťa, ľúbim ťa, mamulienka.
Maľujem, maľujem krásny kvet,
taký kvet nevidel ešte svet.
Maľujem, maľujem ako viem,
mamičke tento kvet zanesiem.
Do ruky ti kvietok vkladám,
moja milá mamička,
skloň sa ku mne, dám ti ešte
horúci bozk na líčka.
Mamka moja, mamka zlatá,
kto tú tvoju prácu zráta ?
Variš nám, perieš nám,
srdiečko ti za to dám.
Pre mamičku moju milú,
ktorú rada mám,
veľké srdce namaľujem,
k sviatku jej ho dám.
Ľúbim kvety, ľúbim vtáčky,
každú hračku maličkú.
Ale najviac zo všetkého
ľúbim svoju mamičku.
Ako modré nezábudky,
ako jasné hviezdčky,
to sú oči milované,
to sú oči mamičky.